

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เพื่อให้เกิดความสะดวกและความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ ด้วยกันดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นการนำเสนอผลการวิจัยในลักษณะการบรรยายคุณลักษณะต่าง ๆ โดยละเอียดของข้อมูลทั้งหมด

ส่วนที่ 2 เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยในแต่ละข้อโดยละเอียด

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ลักษณะทางด้านกายภาพ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ สัดส่วนของสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่อยู่ในตำบลบ้านหนุน ร้อยละ 22.3 รองลงมาคือ ตำบลบ้านกลาง ร้อยละ 21.4 และอันดับสาม คือ ตำบลห้วยหม้าย ร้อยละ 15.8 เมื่อพิจารณาอายุโดยเฉลี่ยประมาณ 32 ปี ช่วงอายุที่พบมากที่สุดคือช่วงอายุ 31-40 ปี ร้อยละ 40.7 สำหรับอายุสูงสุดของสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คือ 65 ปี ร้อยละ 0.3 และอายุต่ำสุดของสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ คือ 14 ปี ร้อยละ 0.6 สำหรับทางด้านการศึกษา ส่วนใหญ่สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีเลย ในด้านความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ ปรากฏว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความสามารถอ่านออกเขียนได้คือร้อยละ 95.6 ในขณะที่มีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้มีเพียงร้อยละ 4.4 เท่านั้น ดังรายละเอียดในตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามตำบลที่อยู่ของผู้ตอบ

ตำบล	จำนวน (ร้อยละ)
1. ตำบลบ้านกลาง	73 (21.4)
2. ตำบลเตาปูน	47 (13.8)
3. ตำบลแดนชุมพล	17 (5.0)
4. ตำบลเตาปูน	30 (8.8)
5. ตำบลห้วยหม้าย	54 (15.8)
6. ตำบลบ้านหนอง	76 (22.3)
7. ตำบลสะเอียบ	44 (12.9)
รวม	341 (100.0)

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนร้อยละของสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำนวนตามอายุ การศึกษา และความสามารถในการอ่านออกเขียนได้

รายการ	จำนวนสตรี (ร้อยละ)
N = 341	
1. อายุ	
14-20 ปี	36 (10.6)
21-30 ปี	102 (29.9)
31-40 ปี	139 (40.7)
41-50 ปี	56 (16.4)
51-60 ปี	7 (2.1)
61 ปีขึ้นไป	1 (0.3)
2. การศึกษา	
ไม่ได้ศึกษาเลย	14 (4.1)
ประถมศึกษา	291 (85.3)
มัธยมศึกษาตอนต้น	20 (5.9)
มัธยมศึกษาตอนปลาย	8 (2.3)
ประกาศนียบัตร/อนุปริญญา	8 (2.3)
ปริญญาตรีขึ้นไป	-
3. การอ่านออกเขียนได้	
ได้	326 (95.6)
ไม่ได้	15 (4.4)

ในด้านสภาพการสมรสของสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่สมรสแล้วอยู่ด้วยกัน คือ ร้อยละ 68.8 รองลงมาคือเป็นโสด คือร้อยละ 18.2 และสมรสแล้วแยกกันอยู่ร้อยละ 7.3 จำนวนบุตรส่วนใหญ่สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีบุตร 1-2 คนคิดเป็นร้อยละ 58.9 รองลงมาคือยังไม่มีบุตร คิดเป็นร้อยละ 23.5 และมีบุตรเกิน 2 คนขึ้นไปร้อยละ 17.6

จำนวนสมาชิกในครอบครัวนั้น จากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัว 3-4 คนคิดเป็นร้อยละ 61.6 รองลงมาคือมีสมาชิกในครอบครัว 5-6 คนคิดเป็นร้อยละ 28.5 และมีสมาชิกในครอบครัว 7-8 คนคิดเป็นร้อยละ 5.3 ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

สำหรับรายได้ต่อปีต่อครอบครัว จากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ครอบครัวของสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีรายได้ประมาณปีละ 10,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาคือมีรายได้ปีละประมาณ 3,000-10,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 35.2 และมีรายได้ประมาณปีละ 2,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.0 และโดยเฉลี่ยแล้วรายได้ของครอบครัวของสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ประมาณปีละ 20,107 บาท ดังรายละเอียดในตารางที่ 4

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามสถานภาพสมรส จำนวนบุตร และจำนวนสมาชิกในครอบครัว

รายการ	จำนวนสตรี (ร้อยละ)
N = 341	
1. สถานภาพสมรส	
โสด	62 (18.2)
สมรสแล้วอยู่ด้วยกัน	234 (68.6)
สมรสแล้วแยกกันอยู่	25 (7.3)
ม้าย	10 (2.9)
หย่า	10 (2.9)
2. จำนวนบุตร	
ไม่มีบุตร	80 (23.5)
มีบุตร 1-2 คน	201 (58.9)
มีบุตร 3-4 คน	57 (16.7)
มีบุตร 5-6 คน	3 (0.9)
3. จำนวนสมาชิกในครอบครัว	
มีสมาชิก 1-2 คน	16 (4.7)
มีสมาชิก 3-4 คน	210 (61.6)
มีสมาชิก 5-6 คน	97 (28.5)
มีสมาชิก 7-8 คน	18 (5.3)

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนร้อยละของสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำนวนที่ได้ตามรายได้ต่อปีของครอบครัว

รายได้ต่อปี (บาท)	จำนวนสตรี (ร้อยละ) N = 341
3,000-10,000	120 (35.2)
10,001-20,000	157 (46.0)
20,001-30,000	35 (10.3)
30,001-40,000	12 (3.5)
40,001-50,000	11 (3.2)
50,001-60,000	2 (0.6)
60,000 บาทขึ้นไป	4 (1.2)
รวม	341 (100.0)

การเข้าร่วมอบรมในโครงการหรือกิจกรรม เพื่อเพิ่มพูนรายได้ตามนโยบายของกรมการพัฒนาชุมชน จากการศึกษาวิจัยพบว่าสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เคยเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมดังกล่าวร้อยละ 61.0 และไม่เคยเข้าร่วมอบรมในโครงการหรือกิจกรรมดังกล่าวเลย ร้อยละ 39.0

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมเพื่อเพิ่มพูนรายได้ที่สตรีเคยเข้าร่วมนั้น ได้แก่

1. การอบรมด้านหัตถกรรม
2. การอบรมด้านการถนอมอาหาร
3. การอบรมด้านการเกษตร

โดยผลของการฝึกอบรมตามโครงการต่าง ๆ ตามนโยบายของกรมการพัฒนาชุมชน นั้นส่วนใหญ่ไม่ได้เฝ้าประกอบอาชีพและไม่ได้เฝ้าไปใช้ประโยชน์ในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 44.6 มีบางส่วนที่ไม่ได้เฝ้าประกอบอาชีพแต่เฝ้าไปใช้ประโยชน์ในครอบครัวร้อยละ 35.2 และสามารถเฝ้าประกอบอาชีพได้จริง ร้อยละ 20.2 ซึ่งจากการประกอบอาชีพเสริมของสตรี นี้สามารถสร้างรายได้ให้แก่ครอบครัวปีละตั้งแต่ 200 บาท ถึงกว่า 3,000 บาท ดังรายละเอียดในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำแนกตามการเข้าร่วมรับ การอบรมตามโครงการหรือกิจกรรม เพื่อเพิ่มพูนรายได้ของกรมการพัฒนาชุมชน และนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพสร้างรายได้

การเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการ การนำไปใช้ และรายได้ที่เกิดขึ้นจากการนำไปประกอบอาชีพ	จำนวนสตรี (ร้อยละ) N = 341
1. การเข้าร่วมรับการอบรมตามโครงการ	
ไม่เคย	133 (39.0)
เคย	208 (61.0)
2. การนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปประกอบอาชีพ	
ไม่ได้นำความรู้ไปประกอบอาชีพและไม่ได้นำไปใช้ ประโยชน์ในครอบครัว	152 (44.6)
ไม่ได้นำความรู้ไปประกอบอาชีพแต่นำไปใช้ ประโยชน์ในครอบครัว	120 (35.2)
นำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปประกอบอาชีพ	69 (20.2)
3. รายได้จากการนำความรู้จากการอบรมไปใช้ในการ ประกอบอาชีพ	
200-1,000 บาทต่อปี	23 (6.7)
1,001-2,000 บาทต่อปี	9 (2.6)
2,001-3,000 บาทต่อปี	6 (1.8)
3,000 บาทขึ้นไป	31 (9.1)

1.2 ความถี่ในการสื่อสารระหว่างบุคคลเกี่ยวกับการพัฒนาสตรี

จากการศึกษาวิจัยพบว่าสตรีผู้ตอบ แบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีการสื่อสารระหว่างบุคคลเกี่ยวกับการพัฒนาสตรีกับบุคคลต่าง ๆ ในความถี่ที่แตกต่างกันไป กล่าวคือ

สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีการสนทนาเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาสตรีกับคนในครอบครัวหรือ คนที่รู้จักมากที่สุด รองลงมา คือการสนทนาเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาสตรีกับ ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและคณะกรรมการหมู่บ้าน อันดับสาม คือการสนทนาเรื่องดังกล่าวกับ เพื่อนสมาชิกกลุ่มสตรี และการสนทนากับเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนและ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตามลำดับ

สัดส่วนของการสนทนาในความถี่ที่สนทนากับทุกวันส่วนใหญ่จะเป็นการสนทนากับคนในครอบครัวหรือคนที่รู้จัก สำหรับการสนทนากับผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและคณะกรรมการหมู่บ้านจะเป็นการสนทนาในความถี่ที่สนทนาเกือบทุกวันแต่ไม่ใช่ทุกวัน และการสนทนาเรื่องดังกล่าวกับเพื่อนสมาชิกกลุ่มสตรีด้วยกันจะเป็นการสนทนาในความถี่ 1-2 ครั้งต่อเดือนเป็นส่วนใหญ่ และสนทนากับเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่สนทนาในเรื่องดังกล่าวในความถี่ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ ดังรายละเอียดในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงความถี่ในการสื่อสารระหว่างบุคคลเกี่ยวกับการพัฒนาสตรี จำนวนตามบุคคล
ที่สตรีสื่อสารด้วย

บุคคลที่สตรีสื่อสารด้วย เกี่ยวกับการพัฒนาสตรี	ความถี่ในการสื่อสาร						รวม
	ทุกวัน	เกือบ ทุกวัน	1-2 ครั้ง /สัปดาห์	1-2 ครั้ง /เดือน	น้อยกว่า 1 ครั้ง/ เดือน	ไม่ เคย	
1. กับเพื่อนสมาชิกกลุ่มสตรี	24 (7.0)	57 (16.7)	64 (18.8)	150 (44.0)	40 (11.7)	6 (1.8)	341 (100.0)
2. กับผู้ใหญ่บ้าน, ผู้ช่วยฯ, คณะกรรมการหมู่บ้าน	35 (10.3)	136 (39.9)	95 (27.9)	16 (4.7)	18 (5.3)	41 (12.0)	341 (100.0)
3. กับเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง	17 (5.0)	65 (19.1)	147 (43.1)	23 (6.7)	32 (9.4)	57 (16.7)	341 (100.0)
4. กับคนในครอบครัว หรือคนที่รู้จัก	138 (40.5)	97 (28.4)	40 (11.7)	43 (12.6)	17 (5.0)	6 (1.8)	341 (100.0)

ในด้านการเข้าร่วมโครงการต่าง ๆ ตามแผนงานพัฒนาสตรี จากการศึกษาวิจัยพบว่าสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมโครงการต่าง ๆ ตามแผนงานพัฒนาสตรีตามนโยบายของกรมการพัฒนาชุมชน ซึ่งจัดให้มีขึ้นโดยที่ทำการพัฒนาชุมชนอำเภอสองและที่ทำการพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่ ตลอดจนถึงกิจกรรมการพัฒนสตรีที่ทางหมู่บ้าน ตำบล จัดขึ้น เรียงตามลำดับต่อไปนี้

1. กิจกรรมที่สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เคยเข้าร่วมมากที่สุด คือการเข้าร่วมการประชุมของสตรี คิดเป็นร้อยละ 96.2

2. การร่วมบริจาคเงิน วัสดุ หรือแรงงานในกิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่มสตรีคิดเป็นร้อยละ 90.6
 3. การอบรมขั้นพื้นฐาน การอบรมเพิ่มพูนประสิทธิภาพกลุ่มสตรี คิดเป็นร้อยละ 89.4
 4. การร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาสตรีที่ทางหมู่บ้านตำบลจัดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 78.6
 5. การร่วมในการวางแผน ปรึกษาหารือกันก่อนมีการจัดกิจกรรมกลุ่มสตรี คิดเป็นร้อยละ 75.5
 6. การเข้าร่วมกิจกรรมประจำเดือนของกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 73.3
 7. การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้งบประมาณสนับสนุนจากกรมการพัฒนาชุมชน คิดเป็นร้อยละ 58.9
- ดังรายละเอียดในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำนวนตามความถี่ของการเข้าร่วมโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ตามแผนงานพัฒนาสตรีของกรมการพัฒนาชุมชน และที่ทางหมู่บ้านตำบลจัดขึ้น

กิจกรรมต่าง ๆ	การเข้าร่วมกิจกรรม		รวม
	ไม่เคยเข้าร่วม	เคยเข้าร่วม	
1. การอบรมขั้นพื้นฐาน, การอบรม ฟื้นฟูประสิทธิภาพกลุ่มสตรี	36 (10.6)	305 (89.4)	341 (100.0)
2. การเข้าร่วมกิจกรรมประจำเดือน	91 (26.7)	250 (73.3)	341 (100.0)
3. การเข้าร่วมโครงการต่าง ๆ ที่ได้รับงบประมาณจากกรมการ พัฒนาชุมชน	140 (41.1)	201 (58.9)	341 (100.0)
4. การร่วมประชุมของกลุ่มสตรี	13 (3.8)	328 (96.2)	341 (100.0)
5. การร่วมในการวางแผน ปรึกษา หารือก่อนมีการจัดกิจกรรม กลุ่มสตรี	84 (24.6)	257 (75.4)	341 (100.0)
6. การร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการ พัฒนาสตรีที่ทางหมู่บ้านตำบล จัดขึ้น	73 (21.4)	268 (78.6)	341 (100.0)
7. การร่วมบริจาคเงิน วัสดุ แรงงาน ในกิจกรรมของกลุ่มสตรี	32 (9.4)	309 (90.6)	341 (100.0)

1.3 ความรู้ในด้านคุณลักษณะส่วนตัว

คุณลักษณะส่วนตัวที่พึงประสงค์ในตัวสตรีตามแผนงานพัฒนาสตรีนั้น คือการที่สตรีมีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น เรื่องการปฏิบัติตนเมื่อมีการเลือกตั้ง เรื่องระยะเวลาในการแจ้งเจ้าหน้าที่กรณีคนเกิดในบ้าน เรื่องระยะเวลาในการแจ้งเจ้าหน้าที่กรณีคนตายในบ้าน และเรื่องหน้าที่ในการรักษาสังสสารณประโยชน์ต่าง ๆ

จากการศึกษาวิจัย พบว่าสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความรู้ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวนี้ มีสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์บางส่วนเท่านั้นที่ตอบคำถามไม่ถูกต้อง โดยความรู้เกี่ยวกับเรื่องการปฏิบัติตนเมื่อมีการเลือกตั้ง เป็นความรู้ที่สตรีตอบถูกต้องมากที่สุด คือร้อยละ 94.4 รองลงมาคือความรู้เรื่องอายุของผู้มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีสตรีตอบถูกต้องร้อยละ 91.2 และความรู้เรื่องระยะเวลาในการแจ้งเจ้าหน้าที่กรณีผู้เสียชีวิตในบ้าน มีสตรีตอบถูกต้องร้อยละ 88.3 ส่วนความรู้เรื่องระยะเวลาในการแจ้งเจ้าหน้าที่กรณีคนเกิดภายในบ้าน เป็นความรู้ที่สตรีตอบถูกต้องน้อยที่สุด คือเพียงร้อยละ 68.0 เท่านั้น ส่วนใหญ่สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เข้าใจผิดคิดว่าต้องแจ้งภายใน 3 วันเมื่อมีคนเกิดในบ้าน ดังรายละเอียดในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดง จำนวนและร้อยละ ของสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำนวนตามความรู้ในด้านคุณลักษณะส่วนตัว

ความรู้ในด้านคุณลักษณะส่วนตัว	ความถูกต้องในการตอบ		รวม
	มีความรู้ถูกต้อง	ไม่มีความรู้หรือมีความรู้ไม่ถูกต้อง	
1. เรื่องอายุของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	311 (91.2)	30 (8.8)	341 (100.0)
2. เรื่องการปฏิบัติตนเมื่อมีการเลือกตั้งต่าง ๆ ขึ้น	322 (94.4)	19 (5.6)	341 (100.0)
3. เรื่องระยะเวลาในการแจ้งเจ้าหน้าที่กรณีเกิดในบ้าน	232 (68.0)	109 (32.0)	341 (100.0)
4. เรื่องการแจ้งเจ้าหน้าที่กรณีมีผู้เสียชีวิตภายในบ้าน	301 (88.3)	40 (11.7)	341 (100.0)
5. เรื่องหน้าที่ในการบำรุงรักษาสังฆารณประโยชน์ต่าง ๆ	297 (87.1)	44 (12.9)	341 (100.0)

1.4 ความรู้ในด้านชีวิตและครอบครัว

ความรู้ในด้านชีวิตและครอบครัว ได้แก่ เรื่อง วิธีการคุมกำเนิด การฉีดวัคซีนของหญิงมีครรภ์ การรับประทานอาหารประเภทเนื้อสัตว์ ผัก การปฏิบัติตนเมื่อเจ็บป่วย วิธีการกำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกต้อง ฯลฯ

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความรู้ในเรื่องการคุมกำเนิดมากที่สุด คือร้อยละ 85.9 โดยวิธีการคุมกำเนิดที่สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์รู้จักมากที่สุด คือการใช้ยาเม็ดคุมกำเนิด รองลงมาคือ การทำหมันถาวร และการใส่ห่วงตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละและสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำแนกตามการรู้จักวิธีการคุมกำเนิด

การรู้จักวิธีการคุมกำเนิด	จำนวนสตรี (ร้อยละ)
N = 341	
1. ไม่รู้จักวิธีการคุมกำเนิด	48 (14.1)
2. รู้จักวิธีการคุมกำเนิด	
2.1 ยาเม็ดคุมกำเนิด	204 (59.8)
2.2 ใส่ห่วง	162 (47.5)
2.3 ยาฉีด	142 (41.6)
2.4 ทาหมันถาวร	163 (47.8)
2.5 ทาหมันชาย	64 (18.8)

หมายเหตุ สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ 1 คน สามารถตอบได้มากกว่า 1 วิธี

ในด้านความคิดเห็นในเรื่อง จำนวนบุตรที่มีความเหมาะสมที่สุดนั้น สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ คือร้อยละ 93.5 ตอบว่าจำนวนบุตรที่เหมาะสม คือ 1-2 คนและมีสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เพียงร้อยละ 6.5 ที่ตอบว่าจำนวนบุตรที่เหมาะสม คือ 3-4 คน

สำหรับความรู้ในเรื่องการฉีดวัคซีนป้องกันโรคต่าง ๆ สำหรับสตรีมีครรภ์นั้น สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่จะมีความรู้ในเรื่องนี้เป็นส่วนใหญ่ คือร้อยละ 81.5 โดยทราบว่า จะต้องฉีดวัคซีนป้องกันหัดเยอรมัน ร้อยละ 57.8 รองลงมาคือ ทราบว่าต้องฉีดวัคซีนป้องกันบาดทะยัก ร้อยละ 57.5 ทราบว่าต้องฉีดวัคซีนป้องกันโรคไอกรน คอตีบ ร้อยละ 30.8 และทราบว่าต้องฉีดวัคซีนป้องกันวันโรค ร้อยละ 26.1 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามการมีความรู้ในเรื่องการฉีดวัคซีนต่าง ๆ สำหรับสตรีมีครรภ์

การมีความรู้ในเรื่องการฉีดวัคซีนต่าง ๆ	จำนวนสตรี (ร้อยละ)
	N = 341
1. ไม่ทราบว่าต้องฉีดวัคซีนป้องกันโรคต่าง ๆ	
โรคต่าง ๆ	63 (18.5)
2. ทราบว่าต้องฉีดวัคซีนป้องกันโรคต่าง ๆ	
2.1 หัดเยอรมัน	197 (57.8)
2.2 บาดทะยัก	196 (57.5)
2.3 วัณโรค	89 (26.1)
2.4 ไอกรน คอตีบ	105 (30.8)

หมายเหตุ สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ 1 คน สามารถตอบได้มากกว่า 1 โรค

ในด้านความรู้ในด้านการรับประทานอาหารรับประทานในครอบครัว จากการศึกษาวิจัยปรากฏว่า ถ้าเป็นอาหารประเภทเนื้อสัตว์ สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ตอบว่าใช้วิธีปรุงแบบสุก คือร้อยละ 90.9 มีเพียงร้อยละ 7.9 ที่ตอบว่าใช้วิธีการปรุงแบบสุก ๆ ดิบ ๆ และมีเพียงร้อยละ 1.2 เท่านั้นที่ปรุงแบบดิบ ๆ สำหรับอาหารประเภทผัก สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 86.5 ตอบว่า ก่อนรับประทานจะล้างก่อน มีเพียงส่วนน้อยคือร้อยละ 13.5 เท่านั้นที่ตอบว่าก่อนจะรับประทานไม่ได้ล้างก่อน

สำหรับความรู้ในเรื่องการกำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกวิธีนั้น จากการศึกษาวิจัยพบว่าสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่กำจัดขยะด้วยวิธีการเผา คือร้อยละ 95.6 และใช้วิธีฝังและทิ้งในที่ที่ทางหมู่บ้านจัดไว้ และทิ้งข้างบ้านในจำนวนที่เท่ากันคือร้อยละ 1.5 และ ไม่มีผู้ตอบว่า กำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีการอื่นที่ไม่เป็นที่เคยเห็นร้อยละ 0 ในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละ ของสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำนวนตามความรู้ในเรื่อง
วิธีการกำจัดขยะมูลฝอยในบ้าน

วิธีการกำจัดขยะมูลฝอย ภายในบ้าน	จำนวนสตรี (ร้อยละ)
1. เพา	326 (95.6)
2. ผัง	5 (1.5)
3. ทิ้งในที่ทางหมู่บ้านจัดให้	5 (1.5)
4. ทิ้งข้างบ้าน	5 (1.5)
5. ทิ้งไม่เป็นที่	-
รวม	341 (100.0)

ในด้านของความรู้ในเรื่องสาธารณสุข คือการใช้ส้วมในบ้านและการจัดหาน้ำดื่ม
ในครอบครัวปรากฏว่าสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในบ้าน คือร้อยละ 98.8 และ
มีเพียงร้อยละ 1.2 เท่านั้นที่ใช้ส้วมหลุม

ในด้านการจัดหาน้ำดื่มนี้ใช้ในครอบครัวนั้น จากการศึกษาวิจัยพบว่าสตรีผู้ตอบ
แบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 76.8 ตอบว่า น้ำดื่มที่กินนั้นเป็นน้ำจากแหล่งใด ๆ ก็ได้ แต่ต้อง
ต้มให้เดือดก่อน และมีสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ร้อยละ 23.2 ที่เห็นว่าน้ำดื่มที่กินนั้นเป็นน้ำจาก
แหล่งใด ๆ ก็ได้ที่ใสสะอาดไม่ต้องต้มให้เดือดก็ได้ ดังรายละเอียดในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละ ของสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำแนกตามการมีความรู้ในด้านสาธารณสุขโรค

รายการ	จำนวนสตรี (ร้อยละ)
N=341	
1. การใช้ส้วม	
1.1 ส้วมซึม	337 (98.8)
1.2 ส้วมหลุม	4 (1.2)
2. การเตรียมน้ำดื่มน้ำใช้ในครอบครัว	
2.1 น้ำ จากแหล่งใดก็ได้ที่สะอาด	79 (23.2)
2.2 น้ำ จากแหล่งใดก็ได้แต่ต้องต้มให้เดือดก่อน	262 (76.8)

ในด้านของความรู้ในเรื่องสาธารณสุขโรค คือ การใช้ส้วมในบ้าน และ การจัดหาน้ำดื่มในครอบครัว ปรากฏว่า สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีส้วมซึมใช้ในบ้าน คือ ร้อยละ 98.8 และมีเพียงร้อยละ 1.2 เท่านั้นที่ใช้ส้วมหลุม

ในด้านการจัดหาน้ำดื่มน้ำใช้ในครอบครัวนั้น จากการศึกษาวิจัยพบว่า สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 76.8 ตอบว่า น้ำดื่มที่กินนั้นเป็นน้ำจากแหล่งใด ๆ ก็ได้ แต่ต้องต้มให้เดือดก่อน และมีสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ร้อยละ 23.2 ที่เห็นว่าน้ำดื่มที่ใช้นั้นเป็นน้ำจากแหล่งใด ๆ ก็ได้ที่สะอาดไม่ต้องต้มให้เดือดก็ได้ ดังรายละเอียดในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำนวนตามการมีความรู้ในด้านสาธารณสุขภาค

รายการ	จำนวนสตรี (ร้อยละ)
	341
1. การใช้ส้วม	
1.1 ส้วมซึม	337 (98.8)
1.2 ส้วมหลุม	4 (1.2)
2. การเตรียมน้ำดื่มน้ำใช้ในครอบครัว	
2.1 น้ำ จากแหล่งใดก็ได้ที่สะอาด	79 (23.2)
2.2 น้ำ จากแหล่งใดก็ได้แต่ต้องต้มให้เดือดก่อน	262 (76.8)

1.5 ความรู้ในด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการพัฒนาหมู่บ้านตำบล ควรเป็นหน้าที่หลักของตนเองเป็นอันดับแรก คือร้อยละ 61.3 ส่วนในเรื่องการวางแผนในการพัฒนาหมู่บ้านให้เจริญก้าวหน้า สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 73.0 มีความเห็นว่าการเป็นหน้าที่ของชาวบ้านทุกฝ่ายร่วมกันโดยทางราชการสนับสนุน และเมื่อมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้นในหมู่บ้านตำบล เช่น การอบรมเยาวชน การพัฒนาศูนย์เด็กเล็ก สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เห็นว่า ควรให้การสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ตามความสามารถคิดเป็นร้อยละ 97.1 ตัวรายละเอียดในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำนวนตามความรู้ในด้าน
การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

ความรู้ในด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน	จำนวนสตรี (ร้อยละ)
	N = 341
1. การพัฒนาหมู่บ้าน ตำบล ควรเป็นหน้าที่อันดับแรกของ	
1.1 พัฒนาการ	47 (13.8)
1.2 ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน	76 (22.3)
1.3 กรรมการหมู่บ้าน	9 (2.6)
1.4 ตัวเอง	209 (61.3)
2. การวางแผนในการพัฒนาหมู่บ้านเป็นหน้าที่ของ	
2.1 ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และคณะกรรมการหมู่บ้าน	85 (24.9)
2.2 เจ้าหน้าที่ของทางราชการทุกฝ่าย	7 (2.1)
2.3 ชาวบ้านทุกฝ่ายร่วมกันโดยราชการสนับสนุน	249 (73.0)
3. การปฏิบัติตนเมื่อมีการจัดกิจกรรมในหมู่บ้าน ตำบล	
3.1 ไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้อง เพราะไม่ใช่หน้าที่	2 (0.6)
3.2 ควรให้เฉพาะผู้มีส่วนเกี่ยวข้องดำเนินการไป	8 (2.3)
3.3 ควรให้การสนับสนุนตามความสามารถ	331 (97.1)

1.6 ทิศนคติต่อการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรี

ในการวิจัยครั้งนี้ วัดทัศนคติของสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์โดยมีข้อความเกี่ยวกับ
การดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรี 21 ข้อความ โดยให้สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์แสดงความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวมากน้อยเพียงใด ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

ทัศนคติต่อการอบรมขั้นพื้นฐาน

1. การจัดการอบรมขั้นพื้นฐานหรือการอบรมฟื้นฟูประสิทธิภาพกลุ่มสตรีนำจะจัดขึ้นทุกปี สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความดังกล่าว ร้อยละ 64.8
2. เนื้อหาของหลักสูตรการอบรมสอดคล้องกับความต้องการ สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว ร้อยละ 54.3
3. เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในตารางการอบรมสามารถเข้าใจง่าย สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว ร้อยละ 48.8
4. สิ่งที่ได้รับ จากการอบรมสามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้ สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับข้อความดังกล่าว ร้อยละ 51.0

ทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่มสตรี

1. กลุ่มควรมีกิจกรรมต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมออย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับข้อความดังกล่าวร้อยละ 56.6
2. การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้นมาสอดคล้องกับความต้องการ สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วย กับข้อความดังกล่าว ร้อยละ 51.0
3. กิจกรรมที่จัดขึ้นส่วนใหญ่ยากเกินไปในการเรียนรู้ สตรีผู้ตอบแบบ สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วย กับข้อความดังกล่าว ร้อยละ 43.5
4. กิจกรรมที่จัดขึ้นสามารถนำไปใช้ปฏิบัติหรือใช้ประโยชน์ได้ ควรจัดกิจกรรมขึ้นอย่างสม่ำเสมอสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวร้อยละ 46.6

ทัศนคติต่อโครงการต่าง ๆ ตามแผนงานพัฒนาสตรี

1. การที่กลุ่มได้รับอนุมัติโครงการต่าง ๆ เป็นสิ่งที่น่าสนใจ สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความดังกล่าว ร้อยละ 53.1
2. โครงการที่ได้รับอนุมัติมีประโยชน์น้อยมาก สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว ร้อยละ 46.6
3. ความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการนำไปใช้ประโยชน์ต่อครอบครัวได้น้อยมาก สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 40.2

ทัศนคติต่อการจัดให้มีการประชุมกลุ่มสตรี

1. การจัดให้มีการประชุมกลุ่มสตรีทุกเดือน เป็นสิ่งที่ดี สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความดังกล่าว ร้อยละ 61.0
2. การเข้าร่วมประชุมกลุ่มสตรีทำให้ได้รับความรู้และข่าวสารที่มีประโยชน์ สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับข้อความดังกล่าว ร้อยละ 70.7
3. การประชุมวางแผนก่อนทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตามของกลุ่มสตรีจะทำให้ได้ผลดียิ่งขึ้น สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับข้อความดังกล่าว ร้อยละ 72.4
4. การเข้าร่วมประชุมกลุ่มสตรีทำให้เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 52.2

ทัศนคติต่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน

1. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนทำให้ได้รับความรู้และข่าวสารที่มีประโยชน์ สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับข้อความดังกล่าว ร้อยละ 63.6
2. ความรู้ ข่าวสาร ตลอดจนคำแนะนำของเจ้าหน้าที่เป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตามสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับข้อความดังกล่าว ร้อยละ 56.0
3. บางครั้งการติดต่อพูดคุยกับเจ้าหน้าที่หรือผู้นำชุมชนเป็นการสร้างความยุ่งยากให้ สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วย กับข้อความดังกล่าว ร้อยละ 49.3

ทัศนคติต่อการรับฟังข่าวสารการพัฒนาสตรีจากเสียงตามสายของหมู่บ้าน

1. การส่งกระจายเสียง เกี่ยวกับการดำเนินงานพัฒนาสตรีทางเสียงตามสายของหมู่บ้านบางครั้งน่ารำคาญ สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 34.9
2. เมื่อได้รับฟังคำชี้แจงหรือขอความร่วมมือทางเสียงตามสายเกี่ยวกับงานพัฒนาสตรีทำให้ความร่วมมือตามนั้น สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความดังกล่าว ร้อยละ 59.5

3. การรับฟังข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมการพัฒนาสตรีทาง เสียงตามสายหา
 ษาที่ได้รับความรู้และข้อมูลที่มีประโยชน์ สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อ
 ความดังกล่าวร้อยละ 59.5

จากทัศนคติทั้งหมด โดยสรุปแล้ว เรื่องที่สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ เห็นด้วยมากที่สุด 3
 อันดับจากมากที่สุดเรียงลงมาตามลำดับดังนี้

1. การประชุมวางแผนก่อนทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตามของกลุ่มสตรีจะทำให้การทำงาน
 งานได้ผลดียิ่งขึ้น
2. การเข้าร่วมประชุมกลุ่มสตรีทำให้ได้รับความรู้ข่าวสารที่มีประโยชน์
3. การอบรมขั้นพื้นฐานหรือการอบรมขั้นสูงประสิทธิภาพกลุ่มสตรีน่าจะ จัดขึ้นทุกปี

ดังรายละเอียดในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ประเมินความทัศนคติต่อการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรี และค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับทัศนคติ

การดำเนินงานตามแผนงาน พัฒนาสตรี ด้านต่าง ๆ	ทัศนคติ						\bar{X}	S.D
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
1. ทัศนคติต่อการอบรมชมรมพื้นฐาน หรือการอบรมฟื้นฟู ประสิทธิภาพกลุ่มสตรี								
1.1 การจัดการอบรมชมรมพื้นฐานหรือการอบรมฟื้นฟู ประสิทธิภาพกลุ่มสตรี น่าจะจัดขึ้นทุกปี	221 (64.8)	109 (32.0)	10 (2.9)	1 (0.3)	-	4.61	0.56	
1.2 เนื้อหาของหลักสูตรการ อบรมสอดคล้องกับ ความต้องการของท่าน มาก	185 (54.3)	132 (38.7)	19 (5.6)	5 (1.5)	-	4.45	0.67	
1.3 เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในการอบรมสามารถ เข้าใจง่าย	133 (39.0)	165 (48.4)	35 (10.3)	7 (2.1)	1 (0.3)	4.23	0.74	
1.4 สิ่งที่ได้รับจากการอบรม สามารถนำไปปฏิบัติ ในชีวิตประจำวันได้	174	130	27	10	-	4.37	0.76	

การดำเนินงานตามแผนงาน พัฒนาสตรี ด้านต่าง ๆ	ทัศนคติ						S.D
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	χ ²	
2. ทัศนคติต่อการจัดกิจกรรม ต่าง ๆ ของกลุ่มสตรี เช่น กิจกรรมหาทุน กิจกรรม ประจำเดือน							
2.1 กลุ่มควรมีกิจกรรม ต่าง ๆ ขึ้นอย่าง สม่ำเสมออย่างน้อย เดือนละ 1 ครั้ง	193 (56.6)	129 (37.8)	13 (3.8)	5 (1.5)	1 (0.3)	4.50	0.67
2.2 การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้นมาสอดคล้องกับความ ต้องการของท่านมา	174 (51.0)	142 (41.6)	21 (6.2)	4 (1.2)	-	4.43	0.66
2.3 กิจกรรมที่จัดขึ้นส่วนใหญ่ ยากเกินไปในการเรียนรู้	22 (6.5)	46 (13.5)	88 (25.8)	149 (43.5)	36 (10.6)	3.39	1.05
2.4 กิจกรรมที่ฝึกปฏิบัติ สามารถนำไปใช้ ประโยชน์ได้ ควรมีการ จัดกิจกรรมขึ้นอย่างสม่ำเสมอ	155 (45.5)	159 (46.6)	24 (7.0)	3 (0.9)	-	4.37	0.65
3. ทัศนคติต่อโครงการต่าง ๆ ตามแผนงานพัฒนาสตรี							

การดำเนินงานตามแผนงาน พัฒนาสตรี ด้านต่าง ๆ	ทัศนคติ						
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D
3.1 การที่กลุ่มได้รับอนุมัติ โครงการต่าง ๆ เป็น สิ่งที่น่าพอใจสำหรับท่าน	181 (53.1)	140 (41.1)	12 (3.5)	8 (2.3)	-	4.45	0.67
3.2 โครงการที่ได้รับอนุมัติมี ประโยชน์น้อยมาก	21 (6.15)	43 (12.60)	64 (18.76)	159 (46.62)	54 (15.83)	3.53	1.09
3.3 ความรู้ที่ได้รับจากการ เข้าร่วมโครงการนำ ไปใช้ประโยชน์ต่อครอบครัว ท่านได้น้อยมาก	23 (6.7)	65 (19.1)	66 (19.4)	137 (40.2)	50 (14.7)	3.37	1.15
4. ทัศนคติต่อการจัดให้มีการ ประชุมกลุ่มสตรี							
4.1 การจัดให้มีการประชุม กลุ่มสตรีทุกเดือน เป็น สิ่งที่ดี	208 (61.0)	119 (34.9)	9 (2.6)	5 (1.5)	-	4.55	0.62
4.2 การเข้าร่วมประชุม กลุ่มสตรี ทำให้ได้รับความ รู้และข่าวสารที่มี ประโยชน์	241 (70.7)	93 (27.3)	5 (1.5)	2 (0.6)	-	4.68	0.53
4.3 การประชุมวางแผนก่อน ทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตาม ของกลุ่มสตรีทำให้งาน ได้ผลดียิ่งขึ้น	247 (72.4)	81 (23.8)	8 (2.3)	5 (1.5)	-	4.67	0.59

การดำเนินงานตามแผนงาน พัฒนาสตรี ด้านต่าง ๆ	ทัศนคติ						
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D
4.4 การเข้าร่วมประชุมกลุ่ม สตรีทบทวนเสียเวลาโดย เปล่าประโยชน์	17 (5.0)	9 (2.6)	18 (5.3)	178 (52.2)	119 (34.9)	4.10	0.98
5. ทัศนคติต่อการติดต่อกับเจ้า หน้าที่พัฒนาชุมชน							
5.1 การพูดคุยหรือติดต่อกับ เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน ทบทวนได้รับความรู้และ ข่าวสารที่มีประโยชน์	217 (63.6)	112 (32.8)	11 (3.2)	1 (0.3)	-	4.60	0.57
5.2 ความรู้ ข่าวสาร ตลอด จนคำแนะนำของ เจ้า หน้าที่เป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติ ตาม	191 (56.0)	125 (36.7)	21 (6.2)	4 (1.2)	-	4.50	0.67
5.3 บางครั้งการติดต่อพูดคุย กับเจ้าหน้าที่หรือผู้นำ ชุมชนเป็นการสร้าง ภาระยุ่งยากให้เรา	15 (4.4)	35 (10.3)	63 (18.5)	168 (49.3)	60 (17.6)	3.65	1.03
6. ทัศนคติต่อการรับฟังข่าวสาร การพัฒนาสตรีจากเสียงตาม สายของหมู่บ้าน							

การดำเนินงานตามแผนงาน พัฒนาสตรี ด้านต่าง ๆ	ทัศนคติ						S. D
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X}	
6.1 การส่งกระจายเสียง เกี่ยวกับการดำเนิน งานพัฒนาสตรีทาง เสียงตามสายของหมู่ บ้าน บางครั้ง เป็นสิ่งที่ น่ารำคาญ	15 (4.4)	9 (2.6)	23 (6.7)	175 (51.3)	119 (34.9)	4.10	0.96
6.2 เมื่อได้รับฟังค ^{ชี้} แจง หรือขอความ ร่วมมือทาง เสียงตาม สายของหมู่บ้านเกี่ยว กับงานพัฒนาสตรี เรา ควรให้ความ ร่วมมือตามนั้น	203 (59.5)	126 (37.0)	10 (2.9)	2 (0.6)	-	4.55	0.59
6.3 การรับฟังข่าวสาร เกี่ยวกับกิจกรรมการ พัฒนาสตรีทาง เสียง ตามสายของหมู่บ้านทำ าให้ได้รับความรู้และ ทราบข้อมูลที่มี ประโยชน์	203 (59.5)	124 (36.4)	10 (2.9)	3 (0.9)	1 (0.3)	4.54	0.63

1.7 ทศนคติต่อบทบาทหน้าที่ของตนเอง ครอบครัว และชุมชน

ผลการวิจัยปรากฏว่าจากการสัมภาษณ์สตรีเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของตนเอง ครอบครัว และชุมชนในด้านต่าง ๆ รวม 12 ประการเห็น กลุ่มสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ที่เห็นด้วยกับเรื่องต่าง ๆ มีดังนี้

เรื่องที่สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์โดยเฉลี่ยเห็นด้วยมากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่

1. การปรับปรุงบ้านเรือนให้สะอาดถูกสุขลักษณะ เพื่อสุขภาพอนามัยของครอบครัว เป็นหน้าที่หลักของแม่บ้าน
2. กลุ่มสตรีเห็นว่าการจัดตั้งกลุ่มสตรีเป็นการพัฒนาหมู่บ้านอย่างหนึ่ง
3. เมื่อว่างจากงานประจำแล้ว สตรีควรแสวงหาความรู้เสริมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพเพิ่มเติมเพื่อเป็นการเพิ่มพูนรายได้

สำหรับเรื่องที่กลุ่มสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีทัศนคติทางลบ หรือไม่เห็นด้วยมากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่

1. สตรีควรออกเสียงเลือกตั้ง เฉพาะการเลือกตั้งคณะกรรมการกลุ่มเท่านั้น ส่วนการเลือกตั้งอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ไม่ต้องไปใช้สิทธิ์ก็ได้
2. การตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาสำคัญ ๆ ในครอบครัวควรเป็นหน้าที่ของพ่อบ้านเพียงคนเดียว เพราะ เป็นหัวหน้าครอบครัว
3. สตรีไม่ควรสมัครเป็นสมาชิกกลุ่มต่าง ๆ ในหมู่บ้าน เพราะจะทำให้มีภาระมากเกินไป และการหาเลี้ยงชีพเป็นหน้าที่หลักของฝ่ายชายเท่านั้น

ดังรายละเอียดในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามทัศนคติที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของตนเอง ครอบครัว และชุมชนในด้านต่าง ๆ และค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับทัศนคติ

ทัศนคติต่อบทบาทหน้าที่ของตนเอง ครอบครัว และชุมชนด้านต่าง ๆ	ทัศนคติ						
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D.
1. สตรีปัจจุบันควรมีบทบาทใน การประกอบอาชีพหารายได้ ช่วยพ่อบ้านแทนที่จะทำหน้าที่ แม่บ้านอย่างเดียว	216 (63.3)	100 (29.3)	10 (2.9)	15 (4.4)	-	4.52	0.76
2. สตรีควรเป็นผู้พิจารณาเลือก คู่ครองด้วยตนเองโดยความ เห็นชอบของผู้ใหญ่	200 (58.7)	101 (29.6)	12 (3.5)	22 (6.5)	6 (1.8)	4.37	0.95
3. การตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหา ที่สำคัญ ๆ ในครอบครัว ควรเป็นหน้าที่ของพ่อบ้าน เพียงคนเดียวเพราะเป็น หัวหน้าครอบครัว	92 (27.0)	160 (46.9)	17 (5.0)	49 (14.4)	23 (6.7)	3.73	1.20
4. ครอบครัวปัจจุบันควรมีบุตร มาก ๆ เพื่อเป็นแรงงาน	117 (34.3)	174 (51.0)	12 (3.5)	24 (7.0)	14 (4.1)	4.04	1.02
5. การปรับปรุงบ้านเรือนให้ สะอาดถูกสุขลักษณะ เพื่อ สุขภาพอนามัยของครอบครัว ควรเป็นหน้าที่หลักของ แม่บ้าน	229 (67.2)	99 (29.0)	4 (1.2)	3 (0.9)	6 (1.8)	4.59	0.73

ทัศนคติต่อบทบาทหน้าที่ต่อตนเอง ครอบครัว และชุมชนด้านต่าง ๆ	ทัศนคติ						
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D
6. เมื่อว่างจากงานประจำแล้ว สตรีควรแสดงหาความรู้ เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ เพิ่มเติมเพื่อเป็นการเพิ่ม พูนรายได้	204 (59.8)	128 (37.5)	4 (1.2)	5 (1.5)	-	4.56	0.60
7. การหาเลี้ยงชีพเป็นหน้าที่ หลักของฝ่ายชายเท่านั้น	93 (27.3)	116 (48.7)	13 (3.8)	56 (16.4)	13 (3.8)	3.80	1.12
8. บุรุษเป็นผู้แข็งแรงกว่าสตรี ดังนั้น หน้าที่ในการพัฒนา หมู่บ้านตำบล จึงเป็นหน้าที่ ของบุรุษโดยตรง	91 (26.7)	178 (52.2)	15 (4.4)	45 (13.2)	12 (3.5)	3.85	1.07
9. สตรีไม่ควรสมัครเป็นสมาชิก กลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ในหมู่ บ้าน เพราะจะทำให้มีภาระ มากเกินไป	84 (24.6)	172 (50.4)	26 (7.6)	46 (13.5)	13 (3.8)	3.79	1.08
10. การจัดตั้งกลุ่มสตรีเป็นการ พัฒนาหมู่บ้านอย่างหนึ่ง	224 (65.7)	101 (29.6)	10 (2.9)	6 (1.8)	-	4.60	0.64
11. งานด้านการพัฒนาเด็กและ เยาวชนภายในหมู่บ้านเป็น บทบาทที่สำคัญของกลุ่มสตรี	140 (41.1)	170 (49.9)	17 (5.0)	11 (3.2)	3 (0.99)	4.27	0.77

ทัศนคติต่อบทบาทหน้าที่ของตนเอง ครอบครัว และชุมชนด้านต่าง ๆ	ทัศนคติ						
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D
12. สตรีควรออกเสียงเลือกตั้ง เฉพาะกรณีการเลือกคณะกรรมการกลุ่มเท่านั้น ส่วน การเลือกตั้งอื่น ๆ นอก เหนือจากนี้ไม่จำเป็นต้อง ไปใช้สิทธิก็ได้	132 (38.7)	134 (39.3)	11 (3.2)	33 (9.7)	31 (9.1)	3.89	1.27

สำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ที่สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เคยเข้าร่วมในการพัฒนาชุมชนได้แก่

1. การร่วมกิจกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน สตรีเคยเข้าร่วมร้อยละ 90.9
2. การร่วมประชุมต่าง ๆ ของหมู่บ้าน สตรีเคยเข้าร่วมร้อยละ 85.6
3. การร่วมสนับสนุนงานของกลุ่มเยาวชน สตรีเคยเข้าร่วมร้อยละ 78.6
4. การร่วมกับเพื่อนบ้านทำอาหารเสริมเลี้ยงเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหรือ

ในโรงเรียน มีสตรีเข้าร่วมกิจกรรมนี้เพียงร้อยละ 58.4 ดังรายละเอียดในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามการเข้ามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนด้านต่าง ๆ

การพัฒนาชุมชนด้านต่าง ๆ	การมีส่วนร่วมพัฒนา		รวม
	เคย	ไม่เคย	
1. ร่วมกับเพื่อนบ้านทำอาหารเสริมเลี้ยงเด็ก ในศูนย์เด็กเล็กหรือในโรงเรียน	199 (58.4)	142 (41.6)	341 (100.0)
2. ร่วมสนับสนุนงานของกลุ่มเยาวชน	268 (78.6)	73 (21.4)	341 (100.0)
3. ร่วมการประชุมต่าง ๆ ของหมู่บ้าน เช่น การประชุมชาวบ้านทั้งหมู่บ้าน การประชุม กลุ่มสตรี	292 (85.6)	49 (14.4)	341 (100.0)
4. ร่วมกิจกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน	310 (90.9)	31 (9.1)	341 (100.0)

ในด้านการเข้าร่วมสเป็นสมาชิกกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ในหมู่บ้าน ผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ในหมู่บ้านร้อยละ 71.3 มีเพียงร้อยละ 28.7 ที่ไม่ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิก

สำหรับกิจกรรมกลุ่มต่าง ๆ ในหมู่บ้านที่สตรีเข้าร่วมเป็นสมาชิกมากที่สุด ได้แก่

1. กิจกรรมกลุ่มออมทรัพย์ มีสตรีเข้าร่วม 39.9
2. กิจกรรมกลุ่มอาชีพต่าง ๆ มีสตรีเข้าร่วมร้อยละ 23.4
3. กิจกรรมกลุ่มธนาคารข้าว มีสตรีเข้าร่วมร้อยละ 14.1

สำหรับกลุ่มกิจกรรมที่สตรีเข้าร่วมกิจกรรมน้อยที่สุด คือกลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน (อสม.) คือเข้าร่วมเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้น ดังรายละเอียดในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำนวนแรกตามการร่วมเป็นสมาชิกกิจกรรมต่าง ๆ ในหมู่บ้าน

รายการต่าง ๆ	จำนวน (ร้อยละ)
N=341	
1. การเป็นสมาชิกกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ในหมู่บ้าน	
1.1 เป็นสมาชิก	243 (71.3)
1.2 ไม่เป็นสมาชิก	98 (28.7)
2. กิจกรรมต่าง ๆ ในหมู่บ้าน	
2.1 กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต	136 (39.9)
2.2 กลุ่มธนาคารข้าว	48 (14.1)
2.3 กลุ่มเยาวชน	37 (10.9)

2.4	กลุ่ม อสม.	3 (0.9)
2.5	กลุ่มอาชีพต่าง ๆ	80 (23.4)
2.6	กลุ่มโภชนาการ	20 (5.9)

หมายเหตุ ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ 1 คน สามารถสมัครเป็นสมาชิกได้มากกว่า 1 กลุ่ม

ส่วนที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 กลุ่มสตรีในแต่ละตำบลมีความรู้ หักแค้นดี และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนไม่แตกต่างกัน

ความรู้ที่กล่าวถึงในสมมติฐานที่ 1 หมายถึง ความรู้ในด้านคุณลักษณะส่วนตัวความรู้ในด้านชีวิตครอบครัว และความรู้ในด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ซึ่งมีตัวชี้วัดในแต่ละเรื่องดังนี้

ความรู้ในด้านคุณลักษณะส่วนตัว สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้ตัวชี้วัดประกอบด้วย

1. การปฏิบัติตนเมื่อมีการเลือกตั้ง
2. การแจ้งเจ้าหน้าที่เมื่อมีคนเกิดในบ้าน
3. การแจ้งเจ้าหน้าที่เมื่อมีผู้เสียชีวิตในบ้าน
4. การบำรุงรักษาสาธารณสุขประเภชอื่นต่าง ๆ ในหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิจัยปรากฏว่า กลุ่มสตรีในแต่ละตำบลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ในด้านคุณลักษณะส่วนตัวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มสตรีตำบลแดนชุมพล เป็นกลุ่มสตรีที่มีความรู้ในเรื่องดังกล่าวมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มสตรีตำบลบ้านหนอง และอันดับที่ 3 คือกลุ่มสตรีตำบลห้วยหม้าย จึงกล่าวได้ว่า ในด้านความรู้ด้านคุณลักษณะส่วนตัวนั้น กลุ่มสตรีแต่ละตำบลมีความรู้ในเรื่องนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังรายละเอียดในตารางที่

ตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ยและผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเรื่องความรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนตัว ของกลุ่มสตรีในแต่ละตำบล

กลุ่มสตรีตำบลต่าง ๆ	จำนวน N	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD.	F	ระดับ นัยสำคัญ
1. กลุ่มสตรีตำบลบ้านกลาง	73	4.09	0.93		
2. กลุ่มสตรีตำบลหัวเมือง	47	4.44	1.05		
3. กลุ่มสตรีตำบลแดนชุมพล	17	4.52	0.72		
4. กลุ่มสตรีตำบลเตาปูน	30	4.00	1.20	2.70	0.01
5. กลุ่มสตรีตำบลห้วยหม้าย	54	4.46	0.91		
6. กลุ่มสตรีตำบลบ้านหนอง	76	4.47	0.87		
7. กลุ่มสตรีตำบลสะเอียบ	44	3.97	1.21		

สำหรับความรู้ในด้านชีวิตและครอบครัว ตัวชี้วัดที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มี
ตัวชี้วัด 4 ประการคือ

1. ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด
2. ความรู้เกี่ยวกับการฉีดวัคซีนของสตรีมีครรภ์
3. ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาหารและการบริโภคอาหารประเภท

เนื้อสัตว์และผัก การจัดหาเงินสำหรับค่าน้ำในครอบครัวและการใช้ส้วม

4. ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตร และการดูแลผู้เจ็บป่วยในครอบครัว

ผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า ความรู้ในด้านชีวิตและครอบครัวของกลุ่มสตรีในแต่ละตำบลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มสตรีตำบลบ้านหนอง เป็นกลุ่มที่มีความรู้ในด้านนี้สูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่มสตรีตำบลห้วยหม้าย และตำบลแดนชุมพลตามลำดับ สำหรับกลุ่ม

สตรีที่มีความรู้ด้านเนื้อหาที่สุด คือกลุ่มสตรีตำบลเตาปูน ดังรายละเอียดในตารางที่ 19

ตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ยและผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเรื่องความรู้ด้านชีวิตและครอบครัวของสตรีในแต่ละตำบล

กลุ่มสตรีตำบลต่าง ๆ	จำนวน N	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD.	F	ระดับ นัยสำคัญ
1. กลุ่มสตรีตำบลบ้านกลาง	73	10.23	1.73		
2. กลุ่มสตรีตำบลหัวเมือง	47	10.32	1.56		
3. กลุ่มสตรีตำบลแคนชุมพล	17	10.41	1.91	9.20	0.00
4. กลุ่มสตรีตำบลเตาปูน	30	9.53	1.89		
5. กลุ่มสตรีตำบลห้วยหม้าย	54	11.13	1.39		
6. กลุ่มสตรีตำบลบ้านหนอง	76	11.55	1.11		
7. กลุ่มสตรีตำบลสะเอียบ	44	10.34	1.75		

ความรู้ด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้ตัวชี้วัดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนโดยดูว่าในความคิดเห็นของสตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์นี้ ใครควรเป็นผู้พัฒนาหมู่บ้านเป็นคนแรก ใครควรเป็นผู้วางแผนพัฒนาหมู่บ้านให้เจริญก้าวหน้าและเมื่อมีกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาหมู่บ้านคิดว่าจะให้ความร่วมมือเพียงใด

จากผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า สตรีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ในแต่ละตำบลมีความรู้ในด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่กลุ่มสตรีตำบลห้วยหม้าย เป็นกลุ่มที่มีความรู้ในด้านนี้สูงที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มสตรีตำบลบ้านหนอง และกลุ่มสตรีตำบลหัวเมือง ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ยและผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เรื่องความรู้ในด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของกลุ่มสตรีในแต่ละตำบล

กลุ่มสตรีตำบลต่าง ๆ	จำนวน N	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD.	F	ระดับ นัยสำคัญ
1. กลุ่มสตรีตำบลบ้านกลาง	73	2.30	0.75		
2. กลุ่มสตรีตำบลหัวเมือง	47	2.38	0.77		
3. กลุ่มสตรีตำบลแดนชุมพล	17	2.18	0.95		
4. กลุ่มสตรีตำบลเตาปูน	30	2.00	0.87	3.41	0.002
5. กลุ่มสตรีตำบลห้วยหม้าย	54	2.54	0.72		
6. กลุ่มสตรีตำบลบ้านหนอง	76	2.47	0.74		
7. กลุ่มสตรีตำบลสะเอียบ	44	1.98	0.98		

จากการศึกษาวิจัยในด้านความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนของกลุ่มสตรีทั้ง 3 ประเด็น คือ ความรู้ในด้านคุณลักษณะส่วนตัว ความรู้เกี่ยวกับชีวิตครอบครัว และความรู้ในด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนนั้น อาจกล่าวได้ว่า กลุ่มสตรีในแต่ละตำบลมีความรู้ดังกล่าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสรุปแล้วกลุ่มสตรีที่มีความรู้มากที่สุดในเรื่องนี้ คือ กลุ่มสตรีตำบลบ้านหนอง ส่วนกลุ่มสตรีที่มีความรู้น้อยที่สุด คือกลุ่มสตรีตำบลเตาปูน ดังรายละเอียดในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 แสดงค่าเฉลี่ยและผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เรื่องความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนของสตรีในแต่ละตำบล

กลุ่มสตรีตำบลต่าง ๆ	จำนวน N	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD.	F	ระดับ นัยสำคัญ
1. กลุ่มสตรีตำบลบ้านกลาง	73	16.63	2.61		
2. กลุ่มสตรีตำบลหัวเมือง	47	17.15	1.99		
3. กลุ่มสตรีตำบลแดนชุมพล	17	17.12	2.98		
4. กลุ่มสตรีตำบลเตาปูน	30	15.53	3.34	7.68	0.000
5. กลุ่มสตรีตำบลห้วยหม้าย	54	18.13	2.63		
6. กลุ่มสตรีตำบลบ้านหนอง	76	18.50	1.98		
7. กลุ่มสตรีตำบลสะเอียบ	44	16.26	3.41		

ทัศนคติต่อการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีสำหรับการศึกษาวิจัยครั้ง ได้แก่

1. ทัศนคติต่อการอบรมขั้นพื้นฐานหรือการอบรมฟื้นฟูประสิทธิภาพกลุ่มสตรี
2. ทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่มสตรี
3. ทัศนคติต่อโครงการต่าง ๆ ตามแผนงานพัฒนาสตรี
4. ทัศนคติต่อการจัดให้มีการประชุมกลุ่มสตรี
5. ทัศนคติต่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนและผู้นำหมู่บ้าน
6. ทัศนคติต่อการรับฟังข่าวสารการพัฒนาสตรีทางเสียงตามสายของหมู่บ้าน

ผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า คะแนนรวมของทัศนคติต่อการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีของกลุ่มสตรีแต่ละตำบลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่กลุ่มสตรีตำบลบ้านกลางมีทัศนคติที่ดีต่อการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีในลักษณะที่เห็นด้วยมากที่สุด

ส่วนกลุ่มสตรีในตำบลสะเอียบมีทัศนคติที่ยังไม่แน่ใจในเรื่องต่าง ๆ โดยยังไม่แสดงทัศนคติที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยออกมาอย่างชัดเจน ดังรายละเอียดในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 แสดงค่าเฉลี่ยและผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เรื่องทัศนคติต่อการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีของกลุ่มสตรีในแต่ละตำบล

กลุ่มสตรีตำบลต่าง ๆ	จำนวน N	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD.	F	ระดับ นัยสำคัญ
1. กลุ่มสตรีตำบลบ้านกลาง	73	4.35	0.38		
2. กลุ่มสตรีตำบลหัวเมือง	47	4.22	0.32		
3. กลุ่มสตรีตำบลแคนชุมพล	17	4.23	0.29		
4. กลุ่มสตรีตำบลเตาปูน	30	4.10	0.32	5.43	0.00
5. กลุ่มสตรีตำบลห้วยหม้าย	54	4.28	0.30		
6. กลุ่มสตรีตำบลบ้านหนอง	76	4.25	0.39		
7. กลุ่มสตรีตำบลสะเอียบ	44	3.99	0.42		

1. ทัศนคติต่อการจัดการอบรมขั้นพื้นฐานหรือการอบรมฟื้นฟูประสิทธิภาพกลุ่มสตรี

ข้อความที่ใช้ในการวัดทัศนคติในเรื่องนี้ได้แก่

1.1 การจัดการอบรมขั้นพื้นฐานหรือการอบรมฟื้นฟูประสิทธิภาพกลุ่มสตรีน่าจะ
จัดขึ้นทุกปี

1.2 เนื้อหาของหลักสูตรการอบรมสอดคล้องกับความต้องการของท่าน

1.3 เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในตารางการอบรมสามารถเข้าใจได้ง่าย

1.4 สิ่งที่ได้รับจากการอบรมนั้นสามารถนำไปปฏิบัติงานในชีวิตประจำวันได้

ผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า สตรีในตำบลบ้านกลางมีทัศนคติเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มสตรีตำบลบ้านหนอง และกลุ่มสตรีตำบลหัวเมือง เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มสตรีในทุกตำบลถึงแม้จะมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่ต่างกัน แต่กลุ่มสตรีทุกตำบลยังคงมีทัศนคติที่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวค่อนข้างใกล้เคียงกัน โดยที่ทัศนคติในเรื่องนี้ของสตรีในแต่ละตำบลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังรายละเอียดในตารางที่ 23

ตารางที่ 23 แสดงค่าเฉลี่ยและผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เรื่องทัศนคติต่อการอบรมขั้นพื้นฐานหรือการอบรมฟื้นฟูประสิทธิภาพกลุ่มสตรีของสตรีในแต่ละตำบล

กลุ่มสตรีตำบลต่าง ๆ	จำนวน N	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD.	F	ระดับ นัยสำคัญ
1. กลุ่มสตรีตำบลบ้านกลาง	73	4.51	0.45		
2. กลุ่มสตรีตำบลหัวเมือง	47	4.46	0.50		
3. กลุ่มสตรีตำบลแดนชุมพล	17	4.29	0.52		
4. กลุ่มสตรีตำบลเตาปูน	30	4.33	0.33	2.40	0.03
5. กลุ่มสตรีตำบลห้วยหม้าย	54	4.42	0.44		
6. กลุ่มสตรีตำบลบ้านหนอง	76	4.50	0.50		
7. กลุ่มสตรีตำบลสะเอียบ	44	4.22	0.58		

2. ทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของสตรีในชุมชน สำหรับทัศนคติด้านนี้ประกอบด้วยข้อความดังนี้คือ

- 2.1 ควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของสตรีอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง
- 2.2 การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้นมาสอดคล้องกับความต้องการ
- 2.3 กิจกรรมที่ฝึกอบรมนั้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ควรจัดอย่างสม่ำเสมอ

เดิม

ผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า สตรีส่วนใหญ่มองเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว โดยกลุ่มสตรีตำบลบ้านกลางมีทัศนคติที่เห็นด้วยมากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มสตรีตำบลห้วยหม้าย และกลุ่มสตรีตำบลแดนชุมพล โดยกลุ่มสตรีตำบลสะเียบมีทัศนคติที่เห็นด้วยน้อยที่สุด

เมื่อกำหนดค่าของผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแล้ว ผลปรากฏว่า กลุ่มสตรีในแต่ละตำบลมีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่มสตรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังรายละเอียดในตารางที่ 24

ตารางที่ 24 แสดงค่าเฉลี่ยและผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เรื่องทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่มสตรี ของสตรีแต่ละตำบล

กลุ่มสตรีตำบลต่าง ๆ	จำนวน N	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD.	F	ระดับ นัยสำคัญ
1. กลุ่มสตรีตำบลบ้านกลาง	73	4.33	0.50		
2. กลุ่มสตรีตำบลหัวเมือง	47	4.18	0.49		
3. กลุ่มสตรีตำบลแดนชุมพล	17	4.19	0.42		
4. กลุ่มสตรีตำบลเตาปูน	30	3.95	0.39	4.81	0.001
5. กลุ่มสตรีตำบลห้วยหม้าย	54	4.22	0.40		
6. กลุ่มสตรีตำบลบ้านหนอง	76	4.18	0.52		
7. กลุ่มสตรีตำบลสะเียบ	44	3.91	0.46		

ในด้านทัศนคติต่อโครงการต่าง ๆ ตามแผนงานพัฒนาสตรี ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ตัวชี้วัดซึ่งเป็นข้อความทั้งด้านบวกและด้านลบ ได้แก่

1. ความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการฯ ไปใช้ประโยชน์ได้น้อยมาก
2. โครงการที่ได้รับอนุมัติมีประโยชน์มากน้อย

3. การที่กลุ่มได้รับอนุมัติโครงการต่าง ๆ เป็นสิ่งที่น่าพอใจ

จากการศึกษาวิจัยปรากฏว่า กลุ่มสตรีในแต่ละตำบลส่วนใหญ่มีทัศนคติค่อนข้างไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ยที่ได้ส่วนใหญ่ไม่เกิน 4.00 โดยทัศนคติในเรื่องนี้กลุ่มสตรีแต่ละตำบลมีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับกลุ่มสตรีที่ไม่เห็นด้วยมากที่สุดคือกลุ่มสตรีตำบลห้วยหม้าย และกลุ่มสตรีตำบลสะเอียบเป็นกลุ่มสตรีที่มีความเห็นด้วยมากที่สุด ดังรายละเอียดในตารางที่ 25

ตารางที่ 25 แสดงค่าเฉลี่ยและผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เรื่องทัศนคติต่อโครงการต่าง ๆ ตามแผนงานพัฒนาสตรีของกลุ่มสตรีแต่ละตำบล

กลุ่มสตรีตำบลต่าง ๆ	จำนวน N	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD.	F	ระดับ นัยสำคัญ
1. กลุ่มสตรีตำบลบ้านกลาง	73	3.84	0.75		
2. กลุ่มสตรีตำบลหัวเมือง	47	3.65	0.65		
3. กลุ่มสตรีตำบลแดนชุมพล	17	3.80	0.55		
4. กลุ่มสตรีตำบลเตาปูน	30	3.66	0.66	3.29	0.003
5. กลุ่มสตรีตำบลห้วยหม้าย	54	4.07	0.48		
6. กลุ่มสตรีตำบลบ้านหนอง	76	3.81	0.82		
7. กลุ่มสตรีตำบลสะเอียบ	44	3.51	0.70		

สำหรับทัศนคติต่อการจัดให้มีการประชุมกลุ่มสตรีนั้น ใช้ตัวชี้วัดเพื่อศึกษาทัศนคติในเรื่องนี้ประกอบด้วย

1. การจัดทำให้มีการประชุมกลุ่มสตรีทุกเดือนเป็นสิ่งที่ดี
2. การเข้าร่วมประชุมกลุ่มสตรีทำให้ได้รับความรู้และข่าวสารที่มีประโยชน์

3. การเข้าร่วมประชุมกลุ่มสตรีทำให้เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์
4. การประชุมวางแผนก่อนทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตามของกลุ่มสตรีทำงานได้ผลดี

ยิ่งขึ้น

จากการศึกษาวิจัย ปรากฏว่าทัศนคติต่อการจัดให้มีการประชุมกลุ่มสตรีนั้น สตรีแต่ละตำบลมีทัศนคติเรื่องนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่กลุ่มสตรีตำบลบ้านกลางมีทัศนคติที่เห็นด้วยมากที่สุด สำหรับกลุ่มสตรีที่มีทัศนคติที่เห็นด้วยน้อยที่สุดคือกลุ่มสตรีตำบลสะเอียบ ดังรายละเอียดในตารางที่ 26

ตารางที่ 26 แสดงค่าเฉลี่ยและผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เรื่องทัศนคติต่อการจัดให้มีการประชุมกลุ่มสตรีของกลุ่มสตรีแต่ละตำบล

กลุ่มสตรีตำบลต่าง ๆ	จำนวน N	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD.	F	ระดับ นัยสำคัญ
1. กลุ่มสตรีตำบลบ้านกลาง	73	4.61	0.42		
2. กลุ่มสตรีตำบลหัวเมือง	47	4.52	0.41		
3. กลุ่มสตรีตำบลแดนชุมพล	17	4.57	0.33		
4. กลุ่มสตรีตำบลเตาปูน	30	4.43	0.49	2.19	0.043
5. กลุ่มสตรีตำบลห้วยหม้าย	54	4.49	0.44		
6. กลุ่มสตรีตำบลบ้านหนอง	76	4.51	0.37		
7. กลุ่มสตรีตำบลสะเอียบ	44	4.32	0.57		

ทัศนคติต่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน ผู้นำหมู่บ้าน และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง วิชาชีวิตที่เป็นข้อความทั้งด้านบนและด้านลบ ได้แก่

1. การพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ทำให้ได้รับความรู้และข่าวสารที่มีประโยชน์
2. ความรู้ข่าวสารและคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ และผู้นำชุมชนเป็นสิ่งที่

ควรปฏิบัติตาม

3. บางครั้งการติดต่อพูดคุยกับเจ้าหน้าที่หรือผู้นำชุมชนเป็นการสร้างความยุ่งยาก

ให้แก่เรา

ผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า กลุ่มสตรีในแต่ละตำบลมีทัศนคติต่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน ผู้นำหมู่บ้านและเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มสตรีตำบลบ้านกลางมีทัศนคติที่เห็นด้วยมากที่สุด ในขณะที่กลุ่มสตรีตำบลสะเอียบมีทัศนคติที่เห็นด้วยน้อยที่สุด ดังรายละเอียดในตารางที่ 27

ตารางที่ 27 แสดงค่าเฉลี่ยและผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เรื่องทัศนคติต่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน ผู้นำหมู่บ้านและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของสตรีในแต่ละตำบล

กลุ่มสตรีตำบลต่าง ๆ	จำนวน N	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD.	F	ระดับ นัยสำคัญ
1. กลุ่มสตรีตำบลบ้านกลาง	73	4.39	0.54		
2. กลุ่มสตรีตำบลหัวเมือง	47	4.21	0.57		
3. กลุ่มสตรีตำบลแคนชุมพล	17	4.33	0.44		
4. กลุ่มสตรีตำบลเตาปูน	30	4.12	0.51	3.68	0.001
5. กลุ่มสตรีตำบลห้วยหม้าย	54	4.32	0.43		
6. กลุ่มสตรีตำบลบ้านหนอง	76	4.24	0.45		
7. กลุ่มสตรีตำบลสะเอียบ	44	3.98	0.52		

ในด้านทัศนคติต่อการรับฟังข่าวสารด้านการพัฒนาสตรีจากเสียงตามสายของหมู่บ้าน มีข้อความที่เป็นเครื่องชี้วัดทั้งด้านบวกและด้านลบ ได้แก่

1. การส่งกระจายเสียง เกี่ยวกับการพัฒนาสตรีทาง เสียงตามสายของหมู่บ้าน เป็นสิ่งที่น่ารำคาญ
2. เมื่อได้รับฟังคำชี้แจงหรือขอความร่วมมือทาง เสียงตามสายของหมู่บ้านเกี่ยวกับการพัฒนาสตรี ควรให้ความร่วมมือตามนั้น
3. การรับฟัง เสียงตามสายของหมู่บ้านเกี่ยวกับกิจกรรมการพัฒนาสตรีทำให้ได้รับความรู้และรับทราบข้อมูลที่มีประโยชน์

ผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า สตรีในแต่ละตำบลมีทัศนคติ เกี่ยวกับการรับฟังข่าวสาร การพัฒนาสตรีจาก เสียงตามสายของหมู่บ้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มสตรี ตำบลบ้านกลางมีทัศนคติที่เห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มสตรีตำบลหัวเมือง และกลุ่มสตรี ตำบลเตาปูนตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 28

ตารางที่ 28 แสดงค่าเฉลี่ยและผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เรื่องทัศนคติต่อการ รับฟังข่าวสารการพัฒนาสตรีจากเสียงตามสายของหมู่บ้านของสตรีในแต่ละตำบล

กลุ่มสตรีตำบลต่าง ๆ	จำนวน N	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD.	F	ระดับ นัยสำคัญ
1. กลุ่มสตรีตำบลบ้านกลาง	73	4.56	0.53		
2. กลุ่มสตรีตำบลหัวเมือง	47	4.51	0.46		
3. กลุ่มสตรีตำบลแดนชุมพล	17	4.43	0.42		
4. กลุ่มสตรีตำบลเตาปูน	30	4.49	0.48	5.059	0.0001
5. กลุ่มสตรีตำบลห้วยหม้าย	54	4.38	0.44		
6. กลุ่มสตรีตำบลบ้านหนน	76	4.29	0.48		
7. กลุ่มสตรีตำบลละเอียบ	44	4.13	0.44		

สำหรับทัศนคติต่อบทบาทหน้าที่ต่อตนเอง ครอบครัวและชุมชน ซึ่งใช้ข้อความที่เป็นตัว
ชี้วัดทั้งหมด 12 ข้อความ เป็นข้อความทั้งด้านบวกและด้านลบ เช่น

1. สตรีในปัจจุบันมีบทบาทในการหารายได้ช่วยพ่อบ้านแทนที่จะทำหน้าที่แม่บ้าน
เพียงอย่างเดียว
2. สตรีควรเป็นผู้พิจารณาเลือกคู่ครองด้วยตนเอง โดยความเห็นชอบของผู้ใหญ่
3. การตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาสำคัญ ๆ ในครอบครัวควรเป็นหน้าที่ของพ่อบ้าน
เพียงคนเดียว
4. การจัดตั้งกลุ่มสตรีเป็นการพัฒนาหมู่บ้านอย่างหนึ่ง
5. การหาเลี้ยงชีพเป็นหน้าที่หลักของฝ่ายชายเท่านั้น
6. งานด้านการพัฒนาเด็กและ เยาวชนภายในหมู่บ้าน เป็นบทบาทสำคัญของกลุ่มสตรี
7. สตรีไม่ควรสมัครเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ในหมู่บ้าน เพราะจะทำ
ให้มีภาระมากเกินไป

ผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า สตรีในแต่ละตำบลมีทัศนคติต่อบทบาทหน้าที่ต่อตนเอง
ครอบครัวและชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่สตรีในตำบลแดนชุมพล เป็นกลุ่มที่
มีทัศนคติเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มสตรีตำบลห้วยหม้าย และตำบลบ้านกลางตามตำบล
ดังรายละเอียดในตารางที่ 29

ตารางที่ 29 แสดงค่าเฉลี่ยและผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เรื่องทัศนคติต่อบทบาทหน้าที่
ต่อตนเองครอบครัวและชุมชนของกลุ่มสตรีในแต่ละตำบล

กลุ่มสตรีตำบลต่าง ๆ	จำนวน N	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD.	F	ระดับ นัยสำคัญ
1. กลุ่มสตรีตำบลบ้านกลาง	73	4.31	0.37		
2. กลุ่มสตรีตำบลหัวเมือง	47	4.13	0.47		
3. กลุ่มสตรีตำบลแดนชุมพล	17	4.34	0.35		
4. กลุ่มสตรีตำบลเตาปูน	30	4.00	0.58	5.74	0.000
5. กลุ่มสตรีตำบลห้วยหม้าย	54	4.32	0.41		
6. กลุ่มสตรีตำบลบ้านหนอง	76	4.19	0.43		
7. กลุ่มสตรีตำบลสะเอียบ	44	3.86	0.63		

การเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนมีสิ่งที่เป็นตัวชี้วัดในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่
การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น

1. การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนงานของกลุ่มเยาวชน
2. การเข้าร่วมประชุมของหมู่บ้าน เช่น การประชุมชาวบ้านทั้งหมู่บ้าน
3. การร่วมในกิจกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน
4. การเป็นสมาชิกกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ของหมู่บ้าน
5. การร่วมกับเพื่อนบ้านทำอาหารเสริมเลี้ยงเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหรือในโรงเรียน

เรียน

ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มสตรีในแต่ละตำบลมีการเข้าร่วมในกิจกรรมการพัฒนา
ชุมชนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มสตรีในตำบลบ้านหนองเป็นกลุ่มที่มีการเข้า

ร่วมในการพัฒนาชุมชนมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มสตรีตำบลหัวเมืองและกลุ่มสตรีตำบล
ห้วยหม้ายตามลำดับ โดยกลุ่มสตรีตำบลเตาปูนเป็นกลุ่มสตรีที่มีการเข้าร่วมในกิจกรรมดังกล่าว
น้อยที่สุดอย่างเห็นได้ชัด ดังรายละเอียดในตารางที่ 30

ตารางที่ 30 แสดงค่าเฉลี่ยและผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เรื่องการเข้ามามีส่วนร่วมใน
การพัฒนา ชุมชนของกลุ่มสตรีในแต่ละตำบล

กลุ่มสตรีตำบลต่าง ๆ	จำนวน N	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD.	F	ระดับ นัยสำคัญ
1. กลุ่มสตรีตำบลบ้านกลาง	73	4.12	1.07		
2. กลุ่มสตรีตำบลหัวเมือง	47	4.26	1.21		
3. กลุ่มสตรีตำบลแดนชุมพล	17	3.94	1.19		
4. กลุ่มสตรีตำบลเตาปูน	30	2.80	1.63	11.11	0.00
5. กลุ่มสตรีตำบลห้วยหม้าย	54	4.20	1.07		
6. กลุ่มสตรีตำบลบ้านหนอง	76	4.37	1.00		
7. กลุ่มสตรีตำบลสะเอียบ	44	3.36	1.37		

สำหรับด้านประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีนี้ใช้ตัวชี้วัดโดยดู
ความบ่อยครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ตามแผนงานพัฒนาสตรีในตำบลนั้น ๆ โดยมีกิจ
กรรมต่าง ๆ ดังนี้

1. การอบรมขั้นพื้นฐานหรือการอบรมฟื้นฟูประสิทธิภาพกลุ่มสตรี
2. การเข้าร่วมกิจกรรมประจำเดือนของกลุ่มสตรี
3. การเข้าร่วมโครงการต่าง ๆ ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากกรมการพัฒนาชุมชน
4. การเข้าร่วมประชุมของกลุ่มสตรี

5. การเข้าร่วมในการวางแผนหรือปรึกษาหารือก่อนการจัดกิจกรรมกลุ่มสตรี
6. การร่วมกิจกรรมการพัฒนาสตรีที่ทางหมู่บ้านตำบลจัดขึ้น
7. การร่วม บริจาคเงิน วัสดุ หรือแรงงานในกิจกรรมของกลุ่มสตรี

จากตัวชี้วัดดังกล่าว ผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีของแต่ละตำบลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่กลุ่มสตรีตำบลห้วยหม้ายมีคะแนนรวมของการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการพัฒนาสตรีมากที่สุด ในขณะที่กลุ่มสตรีตำบลเตาปูนมีคะแนนรวมของการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสตรีน้อยที่สุด ดังรายละเอียดในตารางที่ 31

ตารางที่ 31 แสดงค่าเฉลี่ยและผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เรื่องประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีของกลุ่มสตรีแต่ละตำบล

กลุ่มสตรีตำบลต่าง ๆ	จำนวน N	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD.	F	ระดับ นัยสำคัญ
1. กลุ่มสตรีตำบลบ้านกลาง	73	6.07	1.75		
2. กลุ่มสตรีตำบลหัวเมือง	47	5.51	1.15		
3. กลุ่มสตรีตำบลแดนชุมพล	17	5.35	1.54		
4. กลุ่มสตรีตำบลเตาปูน	30	4.43	2.24	7.18	0.000
5. กลุ่มสตรีตำบลห้วยหม้าย	54	6.29	1.44		
6. กลุ่มสตรีตำบลบ้านหนอง	76	5.81	1.58		
7. กลุ่มสตรีตำบลสะเอียบ	44	4.79	1.79		

ในเรื่องความถี่ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เกี่ยวกับการพัฒนาสตรีในแต่ละตำบล ใช้ตัวชี้วัดซึ่งได้แก่ ความบ่อยครั้งที่สตรีได้มีการพบปะพูดคุยในเรื่องการพัฒนาสตรีกับบุคคลกลุ่มต่าง ๆ 4 กลุ่มด้วยกันคือ

1. การพูดคุยเกี่ยวกับการพัฒนาสตรีกับเพื่อนสมาชิกกลุ่มสตรี
2. การพูดคุยเกี่ยวกับการพัฒนาสตรีกับผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้าน
3. การพูดคุยเกี่ยวกับการพัฒนาสตรีกับเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
4. การพูดคุยเกี่ยวกับการพัฒนาสตรีกับคนในครอบครัวหรือคนที่รู้จัก

ความถี่หรือความบ่อยครั้งที่ศึกษาจะเป็นความถี่ตั้งแต่การพูดคุยทุกวันจนถึง ไม่มีการพูดคุยในเรื่องดังกล่าวเลย ผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า กลุ่มสตรีในแต่ละตำบลมีการสื่อสารระหว่างบุคคลเกี่ยวกับการพัฒนาสตรีกับบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ดังกล่าวนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มสตรีตำบลห้วยหม้ายมีการสื่อสารระหว่างบุคคลเกี่ยวกับการพัฒนาสตรีกับบุคคลดังกล่าวมากที่สุด และกลุ่มสตรีตำบลแดนชุมพลมีการสื่อสารดังกล่าวน้อยที่สุด ดังรายละเอียดในตารางที่ 32

ตารางที่ 32 แสดงค่าเฉลี่ยและผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เรื่องความถี่ในการสื่อสารระหว่างบุคคลเกี่ยวกับการพัฒนาสตรีของกลุ่มสตรีในแต่ละตำบล

กลุ่มสตรีตำบลต่าง ๆ	จำนวน N	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD.	F	ระดับ นัยสำคัญ
1. กลุ่มสตรีตำบลบ้านกลาง	73	16.42	3.74		
2. กลุ่มสตรีตำบลหัวเมือง	47	14.87	3.61		
3. กลุ่มสตรีตำบลแดนชุมพล	17	14.12	2.78		
4. กลุ่มสตรีตำบลเตาปูน	30	16.23	3.22	2.48	0.023

กลุ่มสตรีตำบลต่าง ๆ	จำนวน N	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD.	F	ระดับ นัยสำคัญ
5. กลุ่มสตรีตำบลห้วยหม้าย	54	16.81	2.69		
6. กลุ่มสตรีตำบลบ้านหนอง	76	16.09	3.24		
7. กลุ่มสตรีตำบลสะเอียบ	44	16.07	3.82		

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ตามตารางที่ 18 ถึงตารางที่ 32 ปรากฏว่าผลการศึกษาวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ กลุ่มสตรีในแต่ละตำบลเห็นมีความรู้ ทัศนคติ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนแตกต่างกัน จึงกล่าวได้ว่า ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 2 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีมีความสัมพันธ์กับความรู้ ทัศนคติและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรี

ตารางที่ 33 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรี กับความรู้ในด้านคุณลักษณะส่วนตัว ความรู้ด้านชีวิตครอบครัวและความรู้ในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรี

ความรู้ในด้านต่าง ๆ	ค่าสหสัมพันธ์กับประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรี
1. ความรู้ในด้านคุณลักษณะส่วนตัว	0.48*
2. ความรู้ในด้านชีวิตและครอบครัว	0.46*
3. ความรู้ในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน	0.49*

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่าความรู้ในด้านคุณลักษณะส่วนตัว ความรู้ในด้านชีวิตครอบครัว และความรู้ในด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรี มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับประสิทธิผลในการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีโดยเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะสอดคล้องในทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อประสิทธิผลในการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีมากขึ้นความรู้ในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาก็จะยิ่งมากขึ้นด้วยหรืออีกนัยหนึ่ง เมื่อประสิทธิผลในการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีลดลง ความรู้ในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาก็จะลดลงด้วย

ตารางที่ 34 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลในการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนากับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรี และทัศนคติต่อบทบาทและสภาพภาพของสตรีในสังคม

ทัศนคติ	ค่าสหสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรี
1. ทัศนคติต่อการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรี	0.45*
2. ทัศนคติต่อบทบาทและสภาพภาพของสตรีในสังคม	0.43*

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่า ทัศนคติต่อการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรี และทัศนคติต่อบทบาทและสภาพภาพของสตรีในสังคม มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับประสิทธิผลในการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรี โดยเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะสอดคล้องในทางเดียวกันกล่าวคือ เมื่อประสิทธิผลในการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนา

สตรีเพิ่มขึ้น ทักษะคิดต่าง ๆ ต่อการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรี และทัศนคติต่อบทบาทและสถานภาพของสตรีในสังคมก็จะดีขึ้นตามไปด้วย หรืออีกนัยหนึ่ง ถ้าประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีลดลง ทักษะคิดดังกล่าวก็จะ เป็นไปในทางลบมากขึ้นตามไปด้วย

ตารางที่ 35 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลในการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรี

การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรี	ค่าสหสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรี
1. การร่วมกับเพื่อนบ้านทำอาหารเสริมเลี้ยงเด็กในศูนย์เด็กเล็ก หรือในโรงเรียน	0.34*
2. การเข้าร่วมสนับสนุนงานของกลุ่มเยาวชน	0.50*
3. การเข้าร่วมประชุมต่าง ๆ ของหมู่บ้าน เช่น การประชุมชาวบ้านทั้งหมู่บ้าน	0.42*
4. การเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาหมู่บ้านในโอกาสต่าง ๆ	0.39*
5. การเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ในหมู่บ้าน	0.58*

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรีมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับประสิทธิผลในการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรี โดยเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะที่สอดคล้องในทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อประสิทธิผลของการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีเพิ่มขึ้น การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรีก็เพิ่มมากขึ้นด้วย หรืออีกนัยหนึ่ง เมื่อประสิทธิผลในการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีลดลง การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรีก็จะลดลงตามไปด้วย

ผลการทดสอบสมมุติฐาน ตามตารางที่ 33 ถึงตารางที่ 35 ผลการศึกษาวิจัย บรากรูว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีมีความสัมพันธ์กับความรู้ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรี เป็นไปตามสมมุติฐานที่ 2 ที่ตั้งไว้

สมมุติฐานที่ 3 อายุ การศึกษา รายได้ของสตรี มีความสัมพันธ์กับความรู้ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรี

ตารางที่ 36 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง อายุ การศึกษา และระดับรายได้ของสตรีกับความรู้ ในด้านคุณลักษณะส่วนตัว ความรู้ด้านชีวิตครอบครัวและความรู้ด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรี

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์กับความรู้ในด้านคุณลักษณะส่วนตัว และความรู้ในด้านชีวิตครอบครัวและความรู้ในด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรี
อายุ	-0.12*
ระดับการศึกษา	0.20*
ระดับรายได้	0.11

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่าอายุ การศึกษา และระดับรายได้ของสตรี มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับความรู้ในด้านต่าง ๆ ดังกล่าว โดยที่ อายุมีความสัมพันธ์กับความรู้ในลักษณะที่แปรผกผันกัน กล่าวคือ สตรีที่อายุน้อยจะมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวมาก หรืออีกนัยหนึ่ง สตรีที่อายุมากจะมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวน้อย ส่วนการศึกษามีความสัมพันธ์ในลักษณะสอดคล้องในทางเดียวกันกับความรู้ดังกล่าว กล่าวคือ สตรีที่มีการศึกษาสูง จะมีความรู้ในด้านคุณลักษณะส่วนตัวและความรู้ในด้านชีวิตครอบครัว และความรู้ในด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนสูง หรืออีกนัยหนึ่ง สตรีที่มีการศึกษาน้อยจะมีความรู้ในเรื่องดังกล่าวต่ำไปด้วยในขณะที่ระดับรายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ในเรื่องดังกล่าว

ตารางที่ 37 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอายุ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ของสตรี กับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีของสตรี

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์กับทัศนคติในการพัฒนาชุมชนของสตรี
อายุ	0.14*
ระดับการศึกษา	0.13*
ระดับรายได้	0.03

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่าอายุกับการศึกษามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีของสตรีโดยเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะสอดคล้องในแนวเดียวกัน กล่าวคือ สตรีที่มีอายุมาก หรือมีการศึกษาสูง จะมีทัศนคติต่อการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีในทางบวกมากกว่าในขณะที่สตรีที่มีอายุน้อย หรือมีการศึกษาต่ำก็จะมีทัศนคติต่อเรื่องดังกล่าวในทางลบมากกว่า ส่วนระดับรายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรี กล่าวคือ ไม่ว่าสตรีจะมีรายได้สูงหรือต่ำก็ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

ตารางที่ 38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ การศึกษา ระดับรายได้ กับการมีส่วนร่วม
การพัฒนาชุมชนของสตรี

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์กับมีส่วนร่วม ในการพัฒนาชุมชนของสตรี
อายุ	0.15*
ระดับการศึกษา	0.18*
ระดับรายได้	0.03

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่า อายุ กับการศึกษามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรี โดยเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะที่สอดคล้องในแนวเดียวกัน กล่าวคือ สตรีที่มีอายุมากหรือมีการศึกษาสูง การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรีก็จะ มีมาก หรืออีกนัยหนึ่ง สตรีที่มีอายุน้อย หรือสตรีที่มีการศึกษาค่ำก็จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนน้อยลงด้วย ส่วนระดับรายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรี กล่าวคือ ไม่ว่าจะสตรีจะมีรายได้สูงหรือต่ำไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

จากผลการทดสอบสมมุติฐานที่ 3 ตามตารางที่ 36 ถึง ตารางที่ 38 ผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่าเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในส่วนที่เกี่ยวกับอายุและการศึกษา กล่าวคือ อายุกับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรี แต่ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในส่วนของระดับรายได้ กล่าวคือ ระดับรายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรี

สมมติฐานที่ 4 ความถี่ของพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคลเกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีมีความสัมพันธ์กับความรู้ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรี

ตารางที่ 39 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคลเกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีกับความรู้ในด้านคุณลักษณะส่วนตัว ความรู้ในด้านชีวิตครอบครัว และความรู้ในด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรี

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ด้านคุณลักษณะส่วนตัวและชีวิตครอบครัว
ความถี่ของพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคลเกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรี	0.35*

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่าความถี่ของพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคลเกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับความรู้ในด้านคุณลักษณะส่วนตัวและในด้านชีวิตครอบครัวและความรู้ในด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรี โดยเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะสอดคล้องไปในทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อความถี่ของพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคลเกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีสูงขึ้นความรู้ในเรื่องดังกล่าวก็เพิ่มขึ้นตามไปด้วย หรืออีกนัยหนึ่ง เมื่อความถี่ของพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคลเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวลดลง ความรู้ในเรื่องดังกล่าวของสตรีก็จะลดลงไปด้วย

ตารางที่ 40 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคล เกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรี กับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีของสตรี

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีของสตรี
ความถี่ของพฤติกรรม การสื่อสารระหว่างบุคคล เกี่ยวกับการดำเนินงาน ตามแผนงานพัฒนาสตรี	0.39*

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 40 แสดงให้เห็นว่าความถี่ของพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคล เกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาชุมชนของสตรี โดยมีความสัมพันธ์ในลักษณะสอดคล้องในแนวเดียวกัน คือเมื่อความถี่ของพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคลดังกล่าวสูงขึ้น ทัศนคติต่อการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีของสตรีก็จะ เป็นบวกมากขึ้นหรืออีกนัยหนึ่ง เมื่อความถี่ของพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคลเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวลดลง ทัศนคติต่อการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีของสตรีก็จะ เป็นลบมากขึ้น

ตารางที่ 41 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคล เกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรี กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรี

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรี
ความถี่ของพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคลเกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรี	0.45*

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 41 แสดงให้เห็นว่าความถี่ของพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคล เกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรี โดยเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะสอดคล้องในแนวเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อความถี่ของพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคลเกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีสูงขึ้น การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรีก็จะสูงขึ้นด้วย หรืออีกนัยหนึ่ง เมื่อความถี่ของพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคลดังกล่าวลดลง การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนก็จะลดลง ไปด้วย

จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 ตามตารางที่ 39 ถึง ตารางที่ 41 ผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่าสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ ความถี่ของพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคล เกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาสตรีมีความสัมพันธ์กับความรับรู้ทัศนคติและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสตรี